

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/139/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916010634
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6916010634.4

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Slavoj Sendeckého a JUDr. Mária Šuleja, na verejnom zasadnutí dňa 24. októbra 2018, prejednal odvolania okresného prokurátora a obžalovaného M. U., proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota z 13.06.2018 sp.zn. 3T/181/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania okresného prokurátora a obžalovaného M. U. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uznal obžalovaných M. U. a A. N. za vinných z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. v bode 1/ rozsudku a v bode 2/ rozsudku z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ v priebehu školského roka 2015/2016 obžalovaná A. N. v období od 02.09.2015 do 15.04.2016 v obci U. a obžalovaný M. U. v období od 02.09.2015 do 19.01.2016 v obci U. ako rodičia dieťaťa mal. K.V., nar. XX.XX.XXXX v C. L., trvalým bydliskom U. XX, okres C. L., nezabezpečovali riadne jej povinnú školskú dochádzku do Základnej školy S. V. s vyučovacím jazykom maďarským v M., o čom boli zo strany školy viackrát písomne upovedomení, avšak k náprave v školskej dochádzke menovanej žiačky nedošlo, pričom v období od 02.09.2015 do 15.04.2016 mal. V.K. neospravedlnene vymeškala nie menej ako 604 vyučovacích hodín a v období od 02.09.2015 do 19.01.2016 neospravedlnene vymeškala nie menej ako 641 vyučovacích hodín, pričom podľa § 22 ods. 1 Zákona o výchove a vzdelávaní - školského zákona číslo 245/2008 Zbierky zákonov je žiačka mal. K.V., nar. XX.XX.XXXX, v školskom roku 2015/2016 ešte školopovinná,

2/ v období od mesiaca jún 2015 do 19.01.2016 ako rodičia maloletej K.V., nar. XX.XX.XXXX v C. L., umožnili, aby táto mala partnerský vzťah a viackrát pohlavný styk s M. U., s ktorým spolu aj bývali v obci A. číslo XX, resp. v obci U. XX, a to aj napriek tomu, že ešte v tom čase nedovŕšila pätnásť rok svojho veku.

Za to boli odsúdení obaja obžalovaní podľa § 211 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnné tresty odňatia slobody, a to obžalovaný U. vo výmere jeden rok a obžalovaná N. vo výmere jeden rok, pritom u obžalovaného ide o trest nepodmienečný a obžalovanej N. bol výkon trestu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložený s tým, že podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. jej bola určená skúšobná doba na dva roky.

Obžalovaný U. bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle § 41 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák.

U obžalovaného U. bol podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušený výrok o treste odňatia slobody vo výmere štyroch mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota z 21.07.2016 sp.zn. 4T/47/2016, pre prečin podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. a súčasne boli zrušené všetky výroky rozhodnutia na tento výrok nadväzujúce. Obžalovanej N. bol podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušený výrok o treste vo výmere osem mesiacov, výkon ktorého jej bol podmienene odložený na skúšobnú dobu jeden rok trestným rozkazom Okresného súdu

Rimavská Sobota z 22.07.2016 sp.zn. 2T/109/2016, právoplatný 19.09.2016 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e) Tr. zák., ako aj nadväzujúce rozhodnutia na uvedený výrok.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný čo do výroku o treste, pričom svoje odvolanie bližšie neodôvodnil, len na verejnom zasadnutí v záverečnom návrhu žiadal zohľadniť skutočnosť, že má osem maloletých detí, považuje trest uložený okresným súdom za neprimerane prísny, v poslednej dobe sa správanie detí aj podľa správ orgánov sociálnej starostlivosti zlepšilo, vrátane dochádzky do školy a celková situácia v rodine, došlo k náprave starostlivosti o deti, obžalovaný si našiel robotu ešte pred vzatím do väzby, o ktorú prišiel a chce sa čo najskôr vrátiť na slobodu a nájsť si prácu, opätovne sa zamestnať, pritom od zamestnávateľa má prisľúbený byt.

Okresný prokurátor sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o treste u oboch obžalovaných a uloženia súhrnných trestov v podstate prísnejších, a to u obžalovaného M. U. minimálne dva roky odňatia slobody a u obžalovanej A. N. na dolnej hranici trestnej sadzby, tiež súhrnný trest.

V dôvodoch odvolania okresný prokurátor vyslovil názor, že súd nedostatočne prihliadol na mieru zavinenia samotného obžalovaného M. U., možnosti jeho nápravy a podcenil jeho osobu. Obžalovaný bol viackrát súdne trestaný, a to v dvoch prípadoch uložením trestu povinnej práce, teda alternatívne tresty u obžalovaného nespĺnili zákonom sledovaný účel, rovnako ako u obžalovanej A. N., ktorá bola v minulosti za rovnakú trestnú činnosť trikrát odsúdená tiež trestami na slobode, ktoré nespĺnili zákonom sledovaný účel, a to aj z pohľadu individuálnej a generálnej prevencie.

Krajský súd na základe odvolania odvolateľov preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1,2 Tr. por. zákonosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým smerovali odvolania odvolateľov a správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku v tejto časti, pritom zistil, že odvolania odvolateľov nie sú dôvodné.

V predmetnej veci odvolací súd preskúmaval napadnutý rozsudok len vo výroku o treste u oboch obžalovaných potom, čo súd prvého stupňa jednak prijal vyhlásenie oboch obžalovaných o uznaní ich viny a dokazovanie sa vykonalo len vo vzťahu k výrokom o treste.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prvého stupňa dostatočne zohľadnil všetky okolnosti významné pre rozhodnutie o treste v zmysle ust. § 34 Tr. zák., vrátane pŕit'azujúcich a poľahčujúcich okolností, ukladal obidvom obžalovaným súhrnné tresty, kde prihliadal aj na trestnú činnosť v týchto rozsudkoch, kde boli zrušené výroky o treste u obžalovaných a napriek tomu, že obžalovaní v minulosti spáchali trestnú činnosť toho istého druhu, odvolací súd musí konštatovať, že zjavne podľa správ zo školy a z miesta bydliska sú podávané správy o zlepšení situácie starostlivosti o deti zo strany obžalovaných, i keď obžalovaný U. sa nachádzal vo výkone trestu, je predpoklad, že tresty uložené súdom prvého stupňa spĺnia zákonom sledovaný účel z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie, pritom nejde o tresty na jednej strane príliš mierne, ako to prezentuje v odvolaní okresný prokurátor, na druhej strane u obžalovaného U. tiež nejde o trest prísny, pretože predchádzajúce tresty na slobode u obžalovaného nespĺnili zákonom sledovaný účel, bolo nevyhnutné ukladať mu trest nepodmienečný, i keď na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Obžalovaný bol správne pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu pre iný úmyselný trestný čin. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil v napadnutom rozsudku v prejednávanej časti žiadne pochybenie, tento považuje za zákonný a odvolania odvolateľov ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.